

3

Cena numeru

czoty w Krakowie, w Podgórzu i na prowincyi

PRENUMERATA:

Miesięcznie w Krakowie (już dostawę do domu) K 1-50

na prowincyi z przesyłką pocztową 1-50

Prenumerata za granicą: nrk. 1-50, frk. 2-—, rb. 1-—

Fojedyncze egzemplarze nabywać można we wszystkich agencjach piśm i na wszystkich dworcach kolej.

OGŁOSZENIA

na wiersz petiti 16 hal, na każdy następny raz po 12 hal. Złoty ogłoszenia po 4 hal, od wyrazu (minimally 20 hal).

Nadawanie na wiersz petiti 50 hal. Spół na każdej stronie po K 6—, półpółd K 4—, Złoty na K 50— za tytuł.

Interaty prowadzi w swoim zarządzie p. M. BOPCZYC.

Administracya „NOWIN”: ul. Wiślna 2

otwiera od goła 8 rano do godz. 8 wieczorem.

Na Łów Skład! Ekspedycyca:

Agencya Sokolowskiego, Pasaż Hausmana 2.

Redakcyja i Administracya „Nowin”: Kraków, alica Wiślna 1.2

Redaktor NACZELNY

Ekspedycyja „Nowin”: alica Wiślna 2.

LUDWIK SZCZEPAŃSKI

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcyja (Telefon Nr. 340) od godziny 8 rano do 8 wieczorem w biurze alica Wiślna 2. Rękopisów nie zwraca się.

„NOWINY“ wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 4-tej. Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi.

Prosimy odnowić prenumeratę na rok 1912.
Przypominamy, że Szan. Abonent, który zleca asystorczną prenumeratę z góry — oraz półroczną Abonent, otrzymując bezpłatnie premię, wyszczególnioną w numerze gawiskowym.

Delegacye.
Polityka zagraniczna Austro-Węgier.
„Exposé” hr. Aehrenthala. — Wojna włosko-turecka. — Sprawa Marokkańska. — Potrzeby armii.

Wczoraj rozpoczęła się w Wiedniu na dwa dni odcisowa seacya delegacy. Hr. Aehrenthal (którego polityka ostatnio jest atakowana ze stron blisko następują tronu stojących, jako zbyt uległa wobec Włoch, a za mało licząca się z Niemcami) wygłosił exposé o polityce zagranicznej Austro-Węgier.

Omówił naprzód kwestyę wojny między Włochami a Turcyją Austro-Węgry zajmują stanowisko ściśle neutralne. Włochy złożyły oświadczenie, że pragną utrzymania status quo na Bałkanie. W dalszym ciągu rzekł minister:

„Rząd turecki stara się utrzymać pozycję publiczną, mimo bardzo trudnych stosunków. Można tylko nazwać to niebezpieczeństwem, aby to ułulawa nie dotarła do chwili zawarcia pokoju, który chcemy wierzyć, otrzyma nieszczyploną powagę i się Turcyi na Bałkanie.

Co do Austro-Węgier, to opierając się na na szczyt wypróbowanych sojuszach i przyjaznych stosunkach z innemi mocarstwami, polityka nasza uważa za najprzedniejszą swe zadanie dążenie do tego, aby wojna włosko-turecka, która także i dla innych krajów nie jest bezpieczna, zakńczyła się pokojem równie dla obu stron honorowym.

Następnie omówił hr. Aehrenthal sprawę marokkańską, załatwioną ostatecznie ugodą między Niemcami a Francją, która to ułgoda nie zmienia nic z zasad gospodarczych, odcinanych w Algierii i interesów Austrii w Maroku, wyłącznie handlowej natury, nie na szan.

Najważniejszy punkt exposé hr. Aehrenthala dotyczył siły zbrojnej.

Dla przeprowadzenia zadań, polegających na utrzymaniu pokoju i interesów monarchii siła zbrojna potrzebuje wzmacnienia przed podwyższeniem jej stanu personalnego. Jej potrzebie na się obecnie zadecydować oraz przedłożenie wojstwu, które w obu parlamentach od dłuższego czasu wniesiono. Pozwólcie mi Panowie, że ze stanowiska nadzwyczaj odpowiedzialnego kierownictwa polityki za granicę wypowiedź to moje zapewnienie, że w możliwie najkrótszym załatwieniu tych przedłożań wyłącznie pokojowe cele monarchii doznają istotnego poparcia.

Następnie zabrał głos minister wojny:

Zadania ministra wojny.

Minister wojny Auffenberg wskazał na słowa użyte przez swego poprzednika w orzeczeniu o „skutowności armii”, na ten krzyk hołasy armii

który będzie się zawsze powtarzał, póki armia nie dostanie tego, czego potrzebuje do życia. Omawia potem obecną sytuację w armii co do jej składu materialnego i personalnego.

Pod względem materialnym brak niestety wielu rzeczy nie tylko pożądanym, ale nawet koniecznym. Do tego naturalnie potrzebne są środki finansowe. Środki te w wojsko nie są ofiarą. Historia odwołania, że nigdy nie wywarzyło się, żeby jakie państwo upadło z powodu zbyt wielkich wydatków wojskowych, że oważem nieraz stawały na krawędzi przepaści te państwa, które niedostatecznie rozwijały swe siły wojskowe.

W ostatnich latach Niemcy użyli na potrzeby armii z ogólnych dochodów państwowych 15—18 proc, Rosya 23 proc, Francya 30 proc, Anglia 40 proc, Włochy 21—24 proc, natomiast Austro-Węgry tylko 12—13 proc. A ten stosunek w innych państwach stale wzrasta; my zaś jak przedtem tak i teraz pozostajemy całkiem w tyle, tak, że prawie wszystkie inne państwa wyżej od nas stoją pod względem politycznym. Naszego budżetu wojskowego, który ma zaledwie 12 proc, z dochodów państwowych, z pewnością nie można nazwać „Molochem”, tak jak nikomu jeszcze nie przyszło na myśl nazwać „Molochem” wielkich kredytów, przeznaczonych dla urzędników cywilnych.

Nie możemy uważać się od postępów, czy też raczej od utrzymania kraku innym ludem. Z pewnością jesteśmy miłośnikami pokoju, przejęci nawiązań, ale nie możemy zapomnieć, że jesteśmy państwem leżącym w samym środku Europy. Jeśli z pewnością nigdy nie chcemy i chcielibyśmy być w czołgu od innych, to przecież może się wydarzyć, że inni zechcą od nas czegoś, czego my im chętnie dachyśmy nie chcieli. Dlatego musimy dbać o to, by nasz ustrój wojskowy pod każdym względem poprawić.

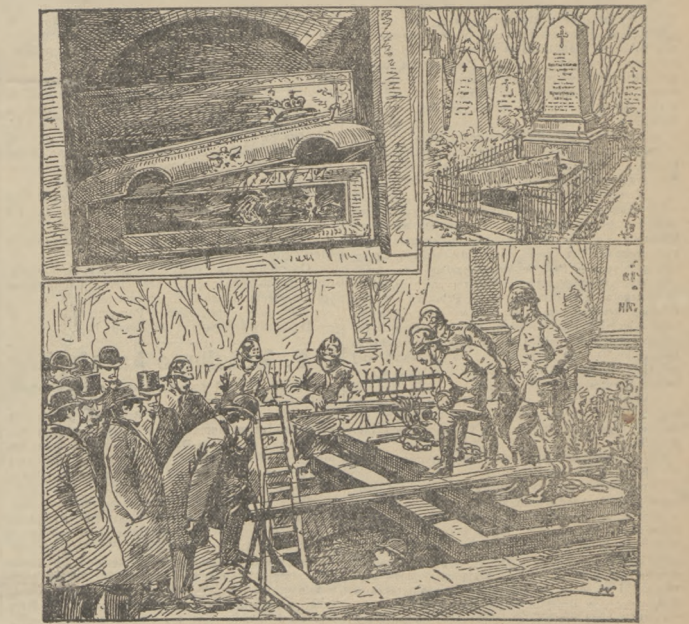
Stosunki personalne są jeszcze gorzej niż materialne. Stan ten jest wprost rozpaczliwy. Brak nam dziś dla wypełnienia naszych i tak szczepnych kadrow przeszło 30 000 ludzi. Tak że nigdy jeszcze nie było. Byłoby niemożliwym, ten stan nadal cierpieć i nikby nie mógł objąć za to odpowiedzialności.

Z poznania tej sytuacji wynikły żetelne dążenia wszystkich ministrów wojny, by ustrój wojskowy oparł na podstawie nowożytnej. Przedłożone obecnie ustawy wojskowe oparte są na podstawi nowożytnej i oznaczają istotną poprawę obecnego stanu armii. Minister poleca jak najrychlej ich załatwienie.

Po dalszej dyskusji, odpowiadając na rozmaite zapytania ministrów, dachywał, że rozwiązanie kwestyi podoficerów nastąpi na istniejącym podstawie. Jest ono niedość ważne koniecznym, by móż z całym spokojem przystąpić do zaprowadzenia służby dwuletniej. Bez życia pieniądzy z pewnością to się nie uda.

Proszę o ogólną i szczegółową dyskusję przyjąć i uchwalono, by w sprawozdaniu komisji uwidocznili również cotum ufności wyrażone przez delegację dla polityki ministra spraw zagranicznych.

Dziś rano odbędzie się drugie pełne posiedzenie.

Zagadkowa profanacya grobu. (Patrz artykuł).

Wrażenie exposé ministra spraw zagr. i ministra wojny.

Pokojowy ustrój. „Moloch militarny” i „moloch biurokratyczny” — Wzrost wydatków na wojsko — Działająca dyskusja.

Ze najważniejszych momentów wczorajszego posiedzenia delegacy uważać należy odciszenie ministra wojny Auffenberga. Exposé jego układać, że w sferach decydujących w Austrii o wysiłkach i j. w sferach dworskich, panuje silne przekonanie o konieczności zwiększenia austro-węg. siły zbrojnej. Reformy wojskowe zapowiedziane przez min. Auffenberga, obciąża skarb państwa nowym wydatkiem w kwotę około 40 milionów k., oprócz 80 milionów k., których wymaga nowa ustawa wojskowa o dwuletniej służbie.

Wydoby ministra Auffenberga był zresztą na pokojowy ton nastrojony. — Niekorzystne jednak wrażenie wywarły jego słowa, iż w Austrii można raczej mówić o *molochu biurokratycznym*, niż o *molochu militarnym*, ponieważ wydatki na funkcjonariuszy państwowych są dwa razy większe, niż wydatki na armię.

lochu militarnemu, ponieważ wydatki na funkcjonariuszy państwowych są dwa razy większe, niż wydatki na armię.

Exposé hr. Aehrenthala rozprószyło chawy, he było zupełnie pokojowe. Z niektórych ustępów przemówienia wyłuskać można wniosek, że hr. A. zaprzecza, jakoby samolężał nastąpić z powodu niezadowolenia następują tronu oraz cesarza Wilhelma z jego polityki. Hr. A. nie wspomnieli też ani słowem o następnym seacya zastaw generalnego.

Władca dyskusya polityczna, która zapowiada się bardzo interesująco, odbędzie się na drugim plenarnym posiedzeniu aust. delegacyi dachy w piątek.

Wczoraj obłe delegacy, austriacka i węgierska, przysięły przewidywaną budowę. Na plenarnym posiedzeniu aust. delegacyi wybrano praw. p. Dobnera.

Gromadne zatrucie w Berlinie.

60 ludzi zmarło. Katastrofa w asyłu dla bezdomnych przybrała coraz większe rozmiary. Wczoraj zmarło jeszcze

CZARODZIEJ

Wielki roman dramatyczny
przez MICHAŁA ZEVACÓ.

— Milcz! — syknął Roncherolles.
— W nocy, kiedy nie śpię... i wtedy... piję.
Nie odczekaj

odległości doszedł ich nasz długi, przeciągły, y krzyk, co dziwną grozą spokój nocy za

Dwaj towarzysze zatrzymali się. Twarze ich pomiały. Ręce spłityły się straszonym nędzkiem.

— Słyszales? — wyszedł z ust Roncherolles.

Tak! — jęknął Saint-André — To ten sam, wczas. Krzyk z głębin ciemności.

— W głębin okropności. Saint-André, ja ci mówię, okropność krządy dookoła nas. — cichał.

— Panowie! — rzekł Lagarde — to tutaj.

Co... o? — wydali jeden dziwny okrzyk i znikli i wielki prefekt.

— Króliewicz Rębacz jest w tym domu! Spojrzył i w tej chwili odwrócił głowę. Ngęzi ugnały się pod nim, drżeli. Wyglądali jak zbrodniarze, nad którymi nagle zacięły ręką sprawiedliwości i których spotyka oskarżenie o przestępstwo, karę śmierci pociągające za sobą.

Gdyż dom ten było to grube oskarżenie Muru te zdawały się wolać: „Widzieliśmy!”

I zdawały się nawiądywać senniem tych ludzi, aby powstało i oskarżyło ich!

Gdyż był to dom, w którym zaprzysięgli Re naudowi, że będą czuwać nad Maryą de Croix mart, aż do jego powrotu z Montpellier, dom w którym zanuradowali stara Bertrande, do którego zawiadli dwóch książąt królewskich, aby im wydać tona Renanda i obok którego nigdy już od owego czasu przejdzie się nie odważyli.

Bardziej niż na domach sąsiednich, spostrzegać się na nim dawał bar czasu. Nikt widać nie myślał o utrzymywaniu go w dobrym stanie. M. r. szałek i wielki prefekt w tej chwili okoliczność tę spostrzegł i poczęli się napokajali.

Dom ten był pokryty pyłem, podobnym do brudu, co pokrywa twarze niedołącznych starców nie mających już sił do walki z tym nieprzyjacielem.

Nosił szczyby do zmarszczek podobne. Drzwi miały zawarte niby zaciśnięte wągry herzbene. Okna podobne były do oczu ślepe. Smutek i surowość były od niego.

— To zbieg okoliczności po prostu! — powiedział marzałek, dachygnąc zębami. — Po prostu zbieg okoliczności... Mamy drzeń przed nim?

— Niel — postanowił Roncherolles. — Wejdzmy! Lagarde, zostaniesz na ulicy z dwiema ludźmi!

— Dlaczego sami idziemy? — zadał trwożnie pytanie Saint-André.

Wielki prefekt przesunął ręką po płonącym czole i szepnął:

— Zbieg okoliczności nas to sprowadzi! Ale jeżeli ten sam zbieg okoliczności postawi nas tutaj wobec śladów przeszłości?... Nie chcę wówczas mieć świadków...

to wystarczy!... I gwałtownym ruchem Roncherolles ujął młotek drzwi.

Otworzył się w tej chwili...

Wezli. W dolnej sali nie było nikogo.

— Kto otworzył? — zadał pytanie Roncherolles. Saint-André nie odpowiedział, istyktownie tylko zawiązał drzwi za sobą.

Na wielkim kufre stała zapalona świeca woskowa i słabo oświetlała wielką salę.

Poznał ją. Te same meble. W głębi schody, na których stacja Bertrande, broniąc przejścia króliewiczom.

Drżeli. Bali się spojrzeć na siebie wzajem, aby nie wywrzucić na twarzach swych tajemnej grozy.

Opanowując siebie gwałtownym wysiłkiem woli, Roncherolles rzekł:

— Przysięśmy tutaj, żebyśmy ujął Króliewicza-Rębacza! O nic innego w tej chwili nie chodzi!

(Ciąg dalszy nastąpi).

BIBULKI DO PAPIEROSÓW

CZIWAL

w kłęczkach i opakowaniu patentowym

polca i znana fabryka tutaj i bibulek cygaretowych

Rudolfa Herliczki

W KRAKOWIE

WZORY na żądanie DARMO i opłatnie.

Już sama firma cięząca się światową renomą daje zupełną gwarancję za dobroć gatunku

Kraków, Rynek główny, Linia A-B L. 46/G.

Skład apteczny „SANITAS” Kraków, ulica Długa Nr. 18.

